

vendigt, for at tilstræffelig Sikkerhed kunde have, maatte man ganske vist ogsaa sige saaledes; men naar det ikke er nødvendigt for at faae tilstræffelig Sikkerhed for disse Udlaan at paalægge denne Indskrænkning, saasom man, synes mig, ikke gjøre det. Man skal allerede af den Grund ikke gjøre det, at man ikke skal gjøre Indskrænkninger, der ikke ere dicterede af naturlige eller nødvendige Grunde, og man skal heller ikke gjøre det, fordi det Hele derved bliver mere compliceret. Der er større Simplicitet i Forholdet, naar man veed, at denne Slags Midler kunne udlaanes indtil Halvdelen af Burderingssummen, det er mere simpelt end at have to Sætter, Halvdelen, naar det er paa første Prioritet, og $\frac{2}{5}$, naar det er paa anden Prioritet. Dette er imidlertid noget Underordnet, men det, som i mine Tanker er det Væsentlige, er, at man ved at forlange denne efter min Formenting fuldkommen overflødige Sikkerhed for Umyndiges Midler, meget let kommer til at skade paa andre Maader, og det i større Omfang, end man maaskee i Diebliffet retser. Det vil sees, at de Umyndiges Midler, og hvad dermed staaer paa lige Linie, udgjøre en stor Deel af, hvad der laanes ud paa denne Maade, men der er dog i Landet desuden mange andre Midler, som anbringes i faste Eiendomme, og man skal ikke uden nogen virkelig Grund derfor eller tvingende Opfordring dertil ligewerfor de almindelige Creditforhold stemple Andenprioritets-Obligationer, der gaae ud over $\frac{2}{5}$ af Taxationssummen, men dog holde sig indenfor Halvdelen, som ikke tilstræffelig sikre Obligationer. Derved gjør man ingen Gavn, men kun Skade, idet man, naar man saaledes uden tilstræffelig Grund betegner Prioritetsobligationer, der i Virkeligheden efter Alles Erkjendelse ansees for tilstræffelig gode, som mindre gode, kan vide forud, at den Regel, der indføres her i Loven, vil faae bindende Betydning for mange andre Forhold, vil analogisk komme til Anvendelse i en stor Mængde Tilfælde. Det er jo ikke Andet, end hvad vi kende forveien. Det blev paa et tidligere Trin af Forhandling om denne Sag, da Dalen var om Taxationsmænd, sagt, at hvad der i dette Lovud-

kast blev bestemt med Hensyn til Taxationsforretninger ved Udlaan af Umyndiges Midler, vilde faae stor Betydning, idet det rimeligvis vilde vise sig, at man saagodtsom i ethvert Tilfælde, hvor der var Tale om at anbringe Midler i faste Eiendomme, vilde forlange en Taxationsforretning afholdt efter disse Forskrifter. Det er Alt meget godt og rigtigt; thi jo omhyggeligere Taxationsforretninger kan gjøres, desto bedre. Der er et andet Forhold, hvor Analogien kommer nok saa stærkt frem, og hvor dens Anvendelse allerede er en Kjendsgjerning, det er ved Affattelsen af Forskrivningen for Laanet, ved Prioritetsobligationens Affattelse. Der hedder det ganske almindelig, at Forskrivningen skal affattes som ved Forskrivninger for Udlaan af Umyndiges Midler. Det er ogsaa godt og rigtigt, fordi der i disse Forskrivninger for Udlaan af Umyndiges Midler ikke staaer Andet, end hvad der bør staae i en omhyggelig affattet Panteobligation. Men det maa da tages i Betænkning, at det med det her omhandlede Spørgsmaal vil gaae som med de andre Punkter, jeg nu har berørt, nemlig at det vil blive almindeligt, at Folk, uden at tænke derover, ville, naar en Capital skal anbringes i en Eiendom, forlange, at der skal være Sikkerhed som for Udlaan af Umyndiges Midler. Det vil komme frem i mange Forhold, deriblandt sikkert ogsaa ved testamentariske Bestemmelser, hvor det kan have bindende Betydning for lang Tid. Det er derfor ingenlunde uvigtigt, hvad man her statuerer. Hvis det i sig selv er en unødvendig Sikkerhed, man her forlanger, vil man skade Creditforholdene ved at indføre den, og man skal derfor af Hensyn til Creditforholdene og Eiendomsforholdene her i Landet tage i Betænkning at gjøre det. Det kan ogsaa foruden for dem, der skulle have Laan i deres Eiendomme, være til Ulempe for de Mænd eller Autoriteter, der have Andres Midler under Forvaltning. Det er et Bænd, at der ikke skal kunne gaaes længere ned end til $\frac{2}{5}$. Man vil nu sige, at det er ogsaa et Bænd, at der ikke kan gaaes længere ned end til Halvdelen. Ja, ganske vist, men saalænge Bændet er nødvendigt, bør det være der, og